

# РЕШЕНИЕ

№ 1611

гр. София, 12.03.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,**  
в открито заседание на 14.02.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Красимира Милачкова**

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **6147** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).  
Образувано е по жалба на Я. Б. К. срещу мълчалив отказ по заявление с вх. № РБН23-ГР94-1033/26.04.2023г. на район „Б.“ на Столична община (СО), с който е отказано даване на разрешение за изработване на проект за подробен устройствен план – изменение на план за регулация и застрояване (ПУП – ИПРЗ).  
Жалбоподателят твърди, че отказът на кмета на район „Б.“ на СО да издаде заповед за разрешаване на изработване на ПУП – ИПРЗ е незаконосъобразен, тъй като са налице предвидените в закона предпоставки за издаване на заповедта.  
Ответникът счита жалбата за недопустима като подадена след изтичане на законоустановения срок и при условията на евентуалност за неоснователна, тъй като промяната в регулацията обхваща улица, което съгласно Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. на кмета на Столична община е от компетентността на главния архитект на Столична община.  
С писмо с изх. № РБН23-ГР94-1033/Към РБН23-ГР94-1033-/1/20.06.2023г. на кмета на район „Б.“ заявление с вх. № РБН23-ГР94-1033/29.04.2023г. е препратено по компетентност на главния архитект на СО. Поради това, с молба от 18.09.2023 г. жалбоподателят е уточнил, че оспорва мълчалив отказ на главния архитект на СО по процесното искане.  
Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването.

Разпоредбата на чл. 208, ал. 1 ЗУТ предвижда, че срокът за започване на отчуждителните процедури, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти – публична държавна или публична общинска собственост е 5 години от влизане в сила на плановете, като след изтичането на този срок за собствениците на недвижимите имоти възникват правата по чл. 134, ал. 2, т. 1 ЗУТ, т. е. да искат промяна на ПУП. Действащият ПУП за м. „в. з. Б.“ е одобрен със заповед № РД-02-14-92/26.02.1987 г. на Председателя на Комитета по териториално и селищно устройство, видно от представената комбинирана скица от м. април 2023г. (л.41) и обсъденото по-долу заключение на съдебно-техническата експертиза. Не се установява и не се сочи по делото датата на влизането му в сила. Съгласно чл.83 от Правилника за прилагане на Закона за териториално и селищно устройство (ППЗТСУ, отм.) заповедите за одобряване на подробните градоустройствени планове подлежат на обжалване пред съответния окръжен съд по реда на чл. 138 от закона относно тяхната законосъобразност само по отношение на парцелите - предмет на обжалване от заинтересуваните собственици, а при свързано застрояване - и на непосредствено съседните им парцели; в останалата част подробният градоустройствен план влиза в сила след изтичането на 14-дневния срок за обжалване. Началният момент на този срок е в съответствие с вида на одобрения план и съгласно чл.82, ал.2 и ал.3 ППЗТСУ (отм.). Не се установява, а не се и твърди по делото на коя дата е съобщена горепосочената заповед от 26.02.1987г. и съответно, на коя дата е влязла в сила.

Видно от техническото задание на проекта, той се изготвя за ИПРЗ на урегулиран поземлен имот (УПИ) II – за озеленяване и образуване на ново УПИ II-202, 3273 за жилищно строителство и отпадане на част от улица. Следователно, действащият ПУП предвижда изграждане на обекти - публична собственост съгласно чл.61 ЗУТ и чл.205, т.1 ЗУТ. Ето защо, ако да се приеме, че одобреният със заповедта от 26.02.1987г. ПУП е бил действащ към датата на влизане в сила на ЗУТ, то срокът за чл. 208 ЗУТ за започване на отчуждителните процедури в случая е започнал да тече от 31 март 2001 г., на основание § 70 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на ЗУТ, ДВ, бр. 61/2007 г., в сила от 27.07.2007 г. В този случай, към датата на подаване на процесното искане посоченият срок е бил изтекъл. Видно от представените нотариален акт № 33, том III, дело 19957/96г. и нотариален акт 109, том I, рег. № 2150, дело 82/2021г., жалбоподателят е собственик на поземлен имот (ПИ) с идентификатор 02659.2194.2012, с административен адрес [населено място], [улица]. Доколкото не са предприети действия по отчуждаването на процесния имот, за жалбоподателя се поражда правото да иска промяна на ПУП. Следователно на осн. чл. 147, ал. 1 АПК жалбоподателят се явява лице, активно легитимирано да оспори мълчаливия отказ по направеното искане. Соченото от ответника преходно искане от същия подател със същия предмет не следва да се обсъжда, тъй като не са представени доказателства за твърдяното му подаване и дадени указания, а и същото не би съставлявало пречка за подаване на процесното.

Разпоредбата на чл. 149, ал. 2 АПК предвижда, че жалбата срещу мълчалив отказ се подава в 1-месечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Съгласно чл. 136, ал. 1 ЗУТ във вр. с чл. 135, ал. 3 ЗУТ срокът за произнасяне на административния орган е 1-месечен от подаването на заявлението, като органът следва да се произнесе със заповед, с която разрешава или

отказва да се изработи проект за изменение на плана. Разпоредбата на чл. 31, ал. 2 АПК предвижда, че органът, пред който е започнало производството по издаване на индивидуалния административен акт е длъжен след като установи, че не е компетентен, незабавно да изпрати преписката на компетентния орган. Видно от писмо с изх. № РБН23-ГР94-1033/Към РБН23-ГР94-1033-/1/20.06.2023г. на кмета на район „Б.” това задължение не е изпълнено, доколкото искането за образуване на производството е от 26.04.2023 г. От тази гл. т. срокът, в който административният орган е следвало да се произнесе е изтекъл на 26.05.2023 г., до която дата произнасяне не е било налице. Поради това, налице е мълчалив отказ, чиито срок за оспорване му по съдебен ред е започнал да тече от 27.05.2023 г., респ. е изтекъл на 27.06.2023 г. Следователно жалбата е подадена в срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваният мълчалив отказ да се даде разрешение за изработване на проект за ПУП – ИПЗР по чл. 208, ал. 1, изр. последно във вр. с чл. 134, ал. 2, т. 1 ЗУТ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК във вр. с чл. 214 ЗУТ.

Ответникът е бил сезиран надлежно от жалбоподателя, тъй като съгласно чл. 31, ал. 3 АПК искането, внесено в срок пред некомпетентен орган, се смята внесено в срок. Съгласно чл. 135, ал. 1 ЗУТ искания за изменение на устройствените планове се правят с писмено заявление до кмета на общината. В случая обаче съгласно представената заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. на кмета на СО, т.1.13, тази компетентност е делегирана на главния архитект на СО.

Оспореният акт поради естеството си на мълчалив отказ не отговаря на изискванията за задължителна писмена форма съгласно чл. 59, ал. 1 АПК, респ. не съдържа задължителните реквизити съгласно чл. 59, ал. 2 АПК, вкл. фактически и правни основания за отказ. Независимо от това, оспореният не следва да бъде отменен, тъй като жалбоподателят не е установил, че са били налице условията за издаване на искания акт, доказателствената тежест за което носи съгласно чл.170, ал.2 АПК.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и съответно на обстоятелствата по делото. Установява се от заключението, че ПИ с идентификатор 02659.2194.2012 е предвиден с действащия ПУП „за озеленяване“ и за улица и този план не е приложен по отношение на процесния имот. Същият попада в устройствена зона „Жм2“ по Общия устройствен план (ОУП) на СО, с параметри: плътност на застрояване до 25%, К. до 0,8, кота корниз до 8,5 м, озеленяване най-малко 60 %. Същите са посочени и във внесеното от жалбоподателя предложение. Приложената към заявлението с вх. № РБН23-ГР94-1033/26.04.2023г. скица-предложение по чл.135, ал.2 ЗУТ съответства на устройствените показатели по ОУП на СО и на техническите изисквания на Наредба № 8/14.06.2001 г. за обема и съдържанието на устройствените планове.

Описаното съответствие не е достатъчна предпоставка за издаване на исканото разрешение. На първо място, настоящето предвиждане за ПИ с идентификатор 02659.2194.2012 е улица, която е линеен обект на техническата инфраструктура и изменението само в един участък от нея засяга цялостно този обект. Ето защо, установеното съответствие с параметрите на зоната от ОУП и техническите изисквания само за един участък не обуславя допускане на исканото изменение. Аналогично, специфичните правила относно озеленяването изключват възможността това предназначение да бъде изменяно при единственото условие на искането на

собственика.

На второ място, съгласно чл.46, ал.1 от Закона за нормативните актове, разпоредбите им следва да се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България. Тълкуването съобразно целта, установена в чл.1, ал.1 ЗУТ налага извод, че разпоредбата на чл.134, ал.2, т.1 ЗУТ дава право на собствениците да поискат изменение на ПУП, на което не кореспондира задължение на компетентния орган да допусне това изменение. Последният разполага в пълнота с оперативна самостоятелност да извърши преценка, която е по целесъобразност и следователно, извън обхвата на съдебния контрол съгласно чл.145, ал.1 АПК.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК разносните остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното в писмено становище от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 100 лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ. Сумата е дължима на СО, която е юридическо лице съгласно чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

**РЕШИ:**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. Б. К., с ЕГН [ЕГН], срещу мълчалив отказ по заявление с вх. № РБН23-ГР94-1033/26.04.2023г. на район „Б.“ на Столична община.

ОСЪЖДА Я. Б. К., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: